

gjøre mig Umage for at faae § 1 sluttet hertil.

Ordføreren: Jeg har allerede i Anledning af hvad den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Krieger) gjorde opmærksom paa, udtaalt, at det fortjente Overveieelse, om ikke Bevillingsparagraffen burde optage en saadan Bestemmelse, som den ærede sidste Taler har antydet. Jeg skjønner imidlertid ikke, at naar man anseer det hensigtsmæssigt at samle alle de Tilfælde, hvori Undtagelser ad Bevillingsveien kunne tilstilles, i een Paragraph, for at holde det klart fra hinanden, hvad der er Lov og hvad der er Bevilling, at da Stedet i den Henseende gjør noget til Sagen.

Da ingen Flere begjærede Ordet, fik man til Afstemning, hvorved:

1) Udvalgets Forslag til en forandret Affattelse af § 10:

Magelæg af Jord mod Jord, der svarer til det samme Hartfornsbetrag, er ubetinget tilladt. Magelæg, hvorved der skeer Forandring i Eiendommens Hartforn, behandles som Udskiftning.

vedtoges eenstemmigt med 61 Stemmer.

2) Som Paragraph vedtoges ovenstaaende Forslag eenstemmigt med 68 Stemmer.

3) § 11 (som Udvalget har foreslaaet at skulle udgaae), (see Anhang Nr. 17, Spalte 253—254).

forkastedes med 37 Stemmer mod 27.

4) Udkastets § 12 (som af Sørensen var foreslaaet at skulle udgaae):

(see Anhang Nr. 17, Spalte 254)

vedtoges med 61 Stemmer mod 5.

5) Udvalgets Forslag til en forandret Affattelse af § 13, saalydende:

Mindre Skovlodder tør kun afhændes samlede og ifkun til Forening med tilstødende Eiendom, medmindre de allerede ere adskilte fra den Eiendom, hvortil de høre, ved anden mellemliggende Eiendom.

vedtoges med 65 Stemmer mod 3.

6) Som Paragraph

vedtoges ovenstaaende Forslag med 60 Stemmer mod 4.

Herved afgjordes Sørensens Forslag, at Paragraphen udgaaer.

7) Udkastets § 14,

(see Anhang Nr. 17, Spalte 254)

vedtoges eenstemmigt med 61 Stemmer.

§§ 15—23 inclusive med de til disse Paragrapher stillede Ændringsforslag fattes derpaa under Forhandling.

Ordføreren: Den her omhandlede Paragraphrække angaaer nærmest det Spørgsmaal, hvorledes Overholdelsen af de Regler, der ere foreskrevne i de andre Paragrapher, skal kontrolleres. Der er, som Thinget vil have bemærket, heelt igjennem brugt Udtrykket „Approbatum“, og det er saaledes forudsat, at den hidtilværende Fremgangsmaade med Ansøgninger og Bevillinger skulde beholdes. Dete maa vel nærmest antages for at være en Mangel ved Redactionen, da Niemedet med den hele Lov jo ikke saa meget er at tilveiebringe nogen indgribende Forandring i det virkelig bestaaende Rettsforhold, som netop at befrie de enkelte Borgere fra den Nødvendighed, at søge, og Indenrigsministeren fra den Nødvendighed ad Bevillingsveien at give Tilladelse til saadanne Ting, som kunne ordnes ved Lov. Udvalget har derfor med Hensyn til alle disse Paragrapher foreslaaet en Række af Redactionsforandringer, som jeg ikke anseer for nødvendigt at begrunde i det Enkelte, idet de alle gaae ud paa at henvise Forholdet til det, som det efter denne Sagens Stilling bør være og som fornuftigvis ogsaa har været tilstgjet, nemlig at Enhver, som er indenfor Lovens Regel, har en ubetinget, Lovbegrundet Ret til at foretage den Forandring i Eiendommens Fordeling, som han tilsigter, og at Regjeringen ikke har andet dermed at gjøre end at vaage over, at de lovlige Betingelser virkelig ere tilstede, at altsaa den Enkelte skal gjøre Anmeldelse, ledsaget af de fornødne Beviisligheder, og at Regjeringen enten skal anerkjende, at disse ere tilstede, eller gribe ind, naar Noget har gjort noget Uovligt. At det nu ikke er en ganske ligegyldig Ting, at en Lov, hvis Hovedsiemed det er at ophæve Bevillingssystemet, fremdeles vedbliver med Former og Udtryk, som kun tilhøre dette, derpaa indeholder navnlig den 21de Paragraph et temmelig slaaende Exempel, og den høitærede